

Anskuelse, end egentlig intellectuel Anskuelse, i bogstavelig Forstand. Tillige undersøgte Forfatteren, om og hvorvidt den i Selvbevidstheden liggende Selvanskuen kunde tilføies som femte Art. Med nogle Bemærkninger, betræffende en Art af Skuen, man kunde kalde den *mystiske*, endtes Afhandlingen.

Den historiske Classe.

Biskop *Münter* fremlagde en Afhandling om: *Malerier paa Vaser og om andre Kunstværker, som forestille Memnons Historie*; i hvilken han havde samlet alle Efterretninger hos de gamle Forfattere om Kunstværker angaaende de græske Myther om denne Heros, som kom Trojanerne til Hjælp, og faldt for Achills Haand; samt alle Kunstværker, baade Malerier paa antike græske og italiske Vaser, og enkelte Marmore, paa hvilke Dele af hans Historie findes forestillede; saasom: 1) Hans Tog til Troja. 2) Hans Tvekamp med Nestors Søn Antilochos, hvilken han fælder. 3) Hans Tvekamp med Achill, som dræber ham, og paa et Par Vaser tillige Afveiningen af begge disse Heroers Skiebne i Jupiters Vægt-skaal, hvilken ogsaa sees indgravet i en etruskisk Patera. 4) Hans Liigs Bortførelse fra Troja til hans Residents Susa, i hans Moders Morgenrødens Arme.

Emnet til alle disse Kunstforestillinger har en af de cykliske Digttere, Arktinos fra Milet givet; hans Digt *Aethiopsis*, som for endeel handlede om denne Memnon, Aethiopernes Konge; hvis Indhold vi kiende af *Procli*, for ikke mange Aar siden i Venedig fundne Chrestomathie, og som udentvivl *Quintus Smyrnæus* har brugt i hans *Paralipomena Homeri*, af hvilke de mærkeligste, herhen hørende Steder, tilligemed andre Citater af gamle Digttere ere blevne anførte efter Herr Professor *Meislings* Forfatteren meddeelte metriske Oversættelse. Men Anledningen til at skrive denne Afhandling,

som i Trykken vil blive prydet med tre Kobbertavler, som forestiller de vigtigste endnu eksisterende herhidhörende Konstværker, gav en meget skjön græsk eller italisk Vase af höi Alderdom, som det synes fem til sex Aarhundreder för vor Tidsregning, i H. K. H. Prinds *Christian Frederiks* Vasesamling. Paa denne forestilles Memnon paa Toget til Troja til Hest, med tvende Følgesvende til Fods i Samtale med ham, af hvilke den ene bærer hans Spyd, den anden hans Sværd, begge disse Vaser vare, ligesom alle fra den heroiske Tidsalder, af Kobber, og bleve endnu i andet Aarhundrede efter C. F. under Antoninerne bevarede og foreviste i Æskulapi Tempel i Nicomedia.

Prof. *P. E. Müller*, R. af D., har forelagde Selskabet en Fortsættelse af sine kritiske Bemærkninger over *Saxo*, der gik fra den tiende til den fiortende Bog. Han sammenlignede deri *Saxos* Efterretninger med de andre gamle Forfatteres, og søgte saavel ved denne Sammenligning som ved indvortes Grunde at bestemme, hvad Grad af Troværdighed de besad. Da en saadan Undersøgelse bestaaer i en Række af enkelte Bemærkninger, er det kun nogle Exempler og nogle Resultater her kunde meddeles. Ved *Saxos* tiende Bog bemærkede Forf., at *Saxo* hverken havde benyttet Islændernes Saaer, eller *Adam* af Bremen, eller *Dudo*, eller engelske Forfattere, eller tyske Annaler, men blot danske Traditioner. Angaaende det omtvistede Sted hos *Adam* af Bremen (*hist. eccles. lib. 2 cap. 18 p. 55 ed. Mad.*) om de haraldinske Love, søger han at vise, at derved menes det samme, som *Saxo* tilskriver Poppo Jertegn, nemlig Jernbyrdens Indførelse ved Rettergang, og han godtgjør at ved Christendommen var Jernbyrd bleven indført i Norden og Holmgang derimod afskaffet. *Svend Tveskjegs* Historie, der deler sig i to Dele, hans Uheld som Hedning og hans Held som Kristen, fremviser i de danske Oldsager det ældste